

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Kateřiny Kozákové a Mgr. Ondřeje Hrabce

žalobkyně: **D. P.**

bytem X

zastoupena JUDr. Martinou Tesařovou, advokátkou

se sídlem Bratronice 241, 273 63 Bratronice

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**

se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o odvolání žalobkyně ze dne 10. 6. 2024 proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 24. 5. 2024, č. j. MHMP 1031934/2024,

takto:

- I. Žalovaný je **povinen** rozhodnout o odvolání žalobkyně ze dne 10. 6. 2024 proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 24. 5. 2024, č. j. MHMP 1031934/2024, a to **do 15 dní** od právní moci tohoto rozsudku.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši **10 228 Kč**, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupkyně JUDr. Martiny Tesařové, advokátky.

Odůvodnění:

I. Základ sporu a obsah podané žaloby

1. Žalobkyně podala dne 10. 5. 2024 žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Magistrát hl. m. Prahy rozhodnutím ze dne 24. 5. 2024, č. j. MHMP 1031934/2024, žádost žalobkyně odmítl. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 10. 6. 2024 odvolání. Magistrát hl. m. Prahy byl povinen podané odvolání předložit nadřízenému orgánu ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy mu odvolání bylo doručeno. Posledním dnem pro předložení odvolání nadřízenému orgánu tak bylo 25. 6. 2024. Žalovanému pak vznikla povinnost rozhodnout o odvolání ve lhůtě 15 dnů, tedy do 10. 7. 2024. Žalovaný v této lhůtě o podaném odvolání nerozhodl. Dne 11. 7. 2024 žalobkyně požádala Úřad pro ochranu osobních údajů o uplatnění opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Tato žádost byla Úřadu pro ochranu osobních údajů doručena dne 12. 7. 2024. Úřad pro ochranu osobních údajů na podnět k uplatnění opatření proti nečinnosti vydal dne 6. 8. 2024 opatření proti nečinnosti, č. j. UOOU-03280/24-3, kterým uložil žalovanému povinnost vydat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení opatření rozhodnutí o odvolání žalobkyně. Opatření proti nečinnosti bylo žalovanému doručeno dodáním dne 6. 8. 2024. Poslední den stanovené lhůty tak připadl na 21. 8. 2024. Žalovaný však v této době nerozhodl.
2. Žalobkyně proto dne 24. 8. 2024 podala právě posuzovanou žalobu na ochranu proti nečinnosti. Žalobkyně navrhuje, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o jejím odvolání ze dne 10. 6. 2024 do 15 dnů od právní moci rozsudku.
3. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) dne 25. 9. 2024 žalovaného vyzval, aby se k podané žalobě ve lhůtě 10 dnů vyjádřil a aby předložil správní spis, který ve věci vede. Žalovaný se ve stanovené lhůtě nevyjádřil a ani nepředložil správní spis. Soud jej proto přípisem ze dne 1. 11. 2024, č. j. 5 A 78/2024-23, vyzval znovu, aby předložil správní spis a vyjádřil se k podané žalobě. Zároveň jej poučil, že nesplní-li v dané lhůtě výzvu, bude soud vycházet z dokladů, které žalobkyně k žalobě doložila. Tyto doklady soud žalovanému zaslal jako přílohu k výzvě. Ani v nové lhůtě se však žalovaný k podané žalobě nevyjádřil a správní spis nepředložil.

II. Posouzení žaloby

4. Městský soud žalobu posoudil, přičemž podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, a to z podkladů, které předložila žalobkyně k podané žalobě. Konkrétně žalobkyně doložila podanou žádost o poskytnutí informace ze dne 10. 5. 2024 s dodejkou, rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 24. 5. 2024 s doručenkou, odvolání ze dne 10. 6. 2024 s dodejkou, podanou žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 11. 7. 2024 s doručenkou, a rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 5. 8. 2024 s doručenkou. Městský soud zároveň dne 26. 11. 2024 vyzval žalobkyni, aby soudu sdělila, zda souhlasí s rozhodnutím o věci samé bez jednání s tím, že pokud se ve lhůtě dvou týdnů od doručení této výzvy nevyjádří, bude mít soud za to, že

s rozhodnutím věci bez jednání souhlasí. Stanovená lhůta uběhla dne 11. 12. 2024, přičemž žalobkyně se nijak nevyjádřila. Soud má proto za to, že žalobkyně s rozhodnutím bez jednání souhlasí a skutkový stav věci se od podání žaloby nijak nezměnil.

5. Přestože soud neměl k dispozici správní spis a vycházel tak toliko z podkladů, které předložila žalobkyně (o čemž byl i žalovaný poučen ve výzvě ze dne 1. 11. 2024), rozhodl bez nařízení jednání, jelikož v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti je možné rozhodnout i jen na základě účastníky předložených listinných důkazů bez nařízení jednání. Povinnost nařídit jednání za účelem provedení dokazování je v soudním řádu správním stanovena v § 77 odst. 1, který je zařazen do úpravy řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, a proto tento závěr na řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti nedopadá, neboť její úprava obdobné ustanovení neobsahuje. Ze systematického výkladu a principu racionálního zákonodárce proto vyplývá, že pokud by měl uvedený závěr platit i pro řízení o nečinnostní žalobě, obdobné ustanovení by příslušný díl zákona obsahoval, popřípadě by jej zákonodárce vložil do obecných ustanovení o řízení. Tak tomu však není. Naproti tomu § 115a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, který je v soudním řízení správním aplikovatelný dle § 64 s. ř. s., stanoví, že *k projednání věci samé není třeba nařizovat jednání, jestliže ve věci lze rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí*. Z uvedeného vyplývá, že v řízení o nečinnostní žalobě provádí soud dokazování při jednání, avšak jednání nemusí nařizovat, lze-li rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů a účastníci se práva účasti na projednání věci vzdali či s takovým rozhodnutím souhlasí. Jelikož v projednávané věci účastníci s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasili, resp. v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, a soud vycházel pouze z listin předložených účastníky, jednání v souladu s § 64 s. ř. s. ve spojení s § 115a o. s. ř. nenařizoval (obdobně viz zejména rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2022, č. j. 54 A 50/2021-38, bod [16]).
6. Městský soud se nejdříve zabýval přípustností podané žaloby. Z listin doložených žalobkyní vyplývá, že žalobkyně bezvysledně vyčerpala prostředky na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., když se v souladu s § 16b odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím (*K opatřením proti nečinnosti nadřízeného orgánu podle zvláštního právního předpisu je příslušný Úřad pro ochranu osobních údajů*.) obrátila na Úřad pro ochranu osobních údajů, aby uplatnil opatření proti nečinnosti. Úřad pro ochranu osobních údajů pak dne 6. 8. 2024 vydal opatření proti nečinnosti, kterým uložil žalovanému povinnost vydat ve lhůtě 15 dnů od dne doručení opatření rozhodnutí o odvolání žalobkyně. Opatření proti nečinnosti bylo žalovanému doručeno dodáním dne 6. 8. 2024, tudíž poslední den stanovené lhůty připadl na 21. 8. 2024. Žalovaný však v této lhůtě o odvolání žalobkyně nerozhodl. Žalobkyně tedy měla za to, že je žalovaný správní orgán nečinný. Žalobkyně proto dne 24. 8. 2024 podala zdejšímu soudu žalobu proti nečinnosti správního orgánu.
7. Soud se rovněž zabýval otázkou pasivní procesní legitimace. Je-li podáno odvolání proti rozhodnutí a o tomto odvolání nebylo v zákonné lhůtě rozhodnuto, je pasivně procesně legitimován v řízení o žalobě na ochranu proti této nečinnosti odvolací správní orgán, a to i když prvostupňový správní orgán odvolání nepředložil svému nadřízenému správnímu orgánu k rozhodnutí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2020, č. j. 2 As 26/2019-36, a tam v bodě [36] citovaná bohatá judikatura). Žalobkyně tak žalovaného zvolila správně.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

8. Dále se městský soud zabýval důvodností podané žaloby, a dospěl k závěru, že je důvodná.
9. Dle § 16 odst. 2 zákona o svobodném přístupu k informacím *povinný subjekt předloží odvolání spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení odvolání.*
10. Dle § 16 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím *nadřízený orgán rozhodne o odvolání do 15 dnů ode dne předložení odvolání povinným subjektem. Lhůta pro rozhodnutí o rozkladu je 15 pracovních dnů ode dne doručení rozkladu povinnému subjektu. Lhůtu nelze prodloužit.*
11. Z citovaných ustanovení vyplývá, že povinný subjekt má povinnost do 15 dní ode dne doručení odvolání předložit svému nadřízenému orgánu toto odvolání a ten musí do 15 dní ode dne jeho doručení o odvolání rozhodnout.
12. V posuzované věci žalobkyně odvolání podala dne 10. 6. 2024 a prozatím o něm nebylo rozhodnuto. Je tak zjevné, že žalovaný je nečinný.
13. Městský soud opakuje, že v tomto rozsudku vychází z podkladů a tvrzení, které soudu předložila žalobkyně. Žalovaný však měl dostatek časového prostoru k tomu, aby tvrzení žalobkyně rozporoval. Soud ostatně žalovaného dvakrát vyzval, aby se ve věci vyjádřil. Za této přetrvávající pasivity žalovaného tak soud nemá důvod pochybovat o tvrzení žalobkyně, že o odvolání nebylo doposud rozhodnuto.
14. Soud uzavírá, že shledal, že žalovaný je ohledně rozhodnutí o odvolání žalobkyně ze dne 10. 6. 2024 proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 24. 5. 2024, č. j. MHMP 1031934/2024, nečinný. Žaloba je tak důvodná.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

15. Z výše uvedených důvodů městský soud rozhodl tak, jak je ve výroku I. tohoto rozsudku uvedeno. Lhůta, ve které přikázal žalovanému rozhodnout, vyplývá z výše citovaného § 16 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím a z § 81 odst. 2 s. ř. s., dle kterého soud stanoví k vydání rozhodnutí přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. Lhůta v délce 15 dní k rozhodnutí o podaném odvolání je dle soudu přiměřená.
16. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož měla žalobkyně ve věci plný úspěch, náleží jí náhrada nákladů řízení. Tyto náklady představují náklady na soudní poplatek ve výši 2 000 Kč za podání žaloby a odměnu a náhradu hotových výdajů advokáta. Odměna náleží celkem za 2 úkony právní služby, a to převzetí a přípravu zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], a za návrh ve věci samé (žaloba) ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. Za každý úkon právní služby náleží zástupkyni žalobkyně mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. K tomu se připočítává i sazba daně z přidané hodnoty. Celkem tedy činí náhrada nákladů řízení částku 10 228 Kč, kterou je žalovaný povinen uhradit žalobkyni k rukám její zástupkyně do 30 dní od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18.12.2024

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu